RUGBY

O ZI AGITATA IN CAMPIONAT

Au câştigat: P.T.T., Stadiul Român, Sportul Studenţesc şi Viforul Dacia. Rezultatele categoriilor inferioare

In adevăr ziua de eri, a însemnat în rugbyul român, o pată neagră, menită să adauge la lanţul de dezordini şi violenţe încă o veigă, menită să scadă acţiunile rugbyului.

Un teren, complect impracticabil, nori de praf. Nimic nu se mai vedea. Jucătorii şi arbitrii supuşi greşelilor, căci toate pretenţiile le puteai avea, afară de aceia de a vedea balonul, nu.

In afară de aceasta o serie de scandaluri şi bătăi, au venit să creieze o atmosferă imposibilă.

Suntem convinşi că Biuroul Federal, în şedinţa de azi, va lua cele mai severe sancţiuni pentru a apăra cu ultimă energie, un sport ce merită altă soartă decât aceia pe care o are azi, la noi.

Stadiul Român — Avântul Sportiv

Echipele se prezintă, sub arbitrajul d-lui Ion Anastasiade în următoarele formaţii:

STADIUL ROMAN: Gică Dumitrescu, I. Jipescu, Camil Ion, Popa Ion, Greceanu, Gogu Sfetescu, Chiriţă Alexandrescu, Nae Mărăscu, Argeşiu, Chelaru, Stelian Niculescu, Şt. Bârsan, Umberto Boreti şi Bârsan Ion.

AVANTUL SPORTIV: Cristescu Tănase, Jansen I, Jansen II, Neagu, D. Ionescu, Florică Ionescu, Lăpuşneanu, Nae Ionescu, Ciupea, Parcu, Bita, Stelea, Danché.

Un match pierdut, dinainte pentru Avântul Sportiv, deoarece făcuse uz de jucătorul Lăpuşneanu, care mai jucase un match în aceaş zi.

In asemenea condiţiuni Stadiul Român, a intrat pe teren în 14 oameni şi a jucat neglijent. Prima încercare e marcată de Avântul prin D. Ionescu şi după aceia Stadiul revine şi prin Popa egalează situaţiunea. Din acest moment omenii Stadiului, iau conducerea matchului şi presează puternic. Avântul Sportiv, invocând motive cu totul de domeniul fanteziei se retrage de pe teren.

SFETESCU

In asemenea condiţiuni arbitrul i-a dat match perdut, care de fapt avea aceeaşi soartă dela început conform regulamentului.

P. T. T. — T. C. R. (9—0) neterminat

La ora 17, sub arbitrajul d-lui Vizanti echipele se prezintă în următoarele formaţiuni:

P. T. T.: Tudor Florian, M. Valter, C. Florea, N. Anastasiade, Basile Vespremeanu, Sandi Vulcan, M. Badea, N. Constantinescu, V. Anastasiade, C. Bărbulescu, Tasse Berechet, Fane Vulcan, Dan Ştefănescu, Buican şi Vişan.

T. C. R.: Tache Dimitrievici, N. Tanoviceanu, A. Balş, St. Balş, Pană, N. Chrissoveloni, Haritonovici, Păunescu, Odobescu, Moscu, Filiti, Iamandi, Vidraşcu, Polizu, Herck.

Un match disputat în condiţiuni anormale pentru ambele echipe. Un nor de praf pe teren, de pe urma căruia nu se mai vedea nici balon, nici om, nimic.

P. T. T.-ul a uzat de o tactică foarte avantajoasă, de a uza înintarea T. C. R-ului, lipsită complect de suflu. In adevăr această tactică a dat cele mai bune rezultate. In repriza doua P. T. T.-ul a reuşit trei încercări, una prin Valter şi 2 prin Vespremeanu. Este indiscutabil, că în condiţiuni normale, asemenea încercări ar fi fost cu greu marcate.

Matchul a fost oprit din cauza întunericului şi au mai rămas de jucat 18 minute.

T. C. R. a făcut protest pentru rejucarea matchului din momentul când rezultatul era 3—0 pentru P. T. T. şi când mai erau 22 minute de joc. Urmează ca în şedinţa de astă seară a Biuroului F. R. R. să se decidă asupra acestei delicate chestiuni.

S'au remarcat dela P. T. T.: Basile Vespremeanu, Virgil şi Nicu Anastasiade, Florea şi Tasso Berechet, iar dela T. C. R.: Chrissoveloni, Tanoviceanu, Păunescu, Pană şi A. Balş.

Viforul Dacia — Avântul 6—0

La ora 15.30 sub arbitrajul d-lui G. Nicola, echipele se prezintă în următoarele formaţiuni:

VIFORUL DACIA: Nelu Marinescu, Sterian, Fesci, G. Popovici, Chioreanu, Traian, Zugrăvescu, Beju I., Caracaş, Covaci, Fanela III, I. Georgescu, Mihăilescu, Kurtzbauer.

ARSENAL: Bucur P., Bucur C., Ferbei, Popescu P., Ferbei II, Naum, Ursescu, Lt. Aftemie, Bădiţă, Manea, Bojoancă, Creţu, Marinescu şi Ionescu.

In prima repriză Arsenalul rezistă vitezei oamenilor lui Beju, dar în a doua Chioreanu şi Sterian, depun de două ori balonul în buturile Arsenalului, punând capăt unui match care devenise dezechilibrat.

S'au remarcat dela Viforul Dacia: Sterian, I. Georgescu, Beju, Caracaş şi Nelu Marinescu, iar dela Arsenal: Naum, Aftemie, Bucur şi Bădiţă.

A arbitrat d-l G. Nicola cu competinţa-i cunoscută.

Sportul Studenţesc — R. C. B. 11—0

Echipele, sub arbitrajul d-lui Ion Beju, s'au prezentat în următoarele formaţiuni:

SPORTUL STUDENŢESC: Şt. Nanu, Gh. Dumitrescu, G. Wirt, C. Leca, Ţincu, Buzoianu, Trifu, Braida, Aman, Gherman, Mărăşescu, Zană, Fântâneanu, Badea, Niculescu, Gonnetant.

R. C. B.: Oprescu, Popescu Colibaşi, Iordan, Ţincu Cornel, Cionga, Parascu, Fanela, Vasilescu, Dumitrescu, I. Dumitriu, G. Dumitriu, Trandafirescu, Ocheşanu, Vlad Vranialici şi Tănase.

Un match, în care Sportul Studenţesc a făcut tot ce a vrut.

O repriză s'a jucat şi în ea Sportul Studenţesc a reuşit trei încercări: una în urma unei şarje de trei sferturi, marcată de aripa studenţilor Gheorghe Dumitrescu, a doua în urma unei şarje de trei sferturi, marcată de G. Wirt şi a treia marcată de C. Leca, în urma unei intercepţii.

In repriza doua, R. C. B.-ul, rămânând în nouă oameni pe teren, din cauze neexplicabile, a fost silit să se retragă.

Studenţii au meritat victoria pe de plin şi nici cea mai mică îndoială nu poate exista asupra acestui lucru.

S'au remarcat dela studenţi: Wirt, Buzoianu, Braida şi Fântâneanu, iar dela R. C. B.: Dumitriu Gică, Fanella, Cionga şi Vranialici.

A arbitrat autoritar d-l I. Beju.

Un fapt reprobabil, a venit să întunece acest match şi anume, agresiunea unuia din jucători, faţă de arbitrul de tuşe, lucru, ce a transformat matchul într'o bătae generală la un moment dat.

R. V.

Categoriile inferioare

R. C. B. — SPORTUL STUDENŢESC (PROMOŢIE) 6—0

R. C. B.: Toma D., Cozadini, A. Georgescu, Niculescu, Dinu A., Gabor, Pantelimon Sterescu, Stoica N., Gheorghiu, Misbach, Ghiţulescu, Fanella, Ghimpeţeanu, Barbu.

SPORTUL STUDENŢESC: Arhanghelsky, Filipescu II, Bădescu, Titi Dumitrescu, Cristescu Hârjeu, Filipescu I, M. Antonescu, M. Ivancea, G. Beneş, Niculescu I.

Arbitru: A. Diamandi.

T. C. R.—ARSENAL (PROMOŢIE) FORFAIT

T. C. R.: Raţiu, Vasiliu, Voiculescu, Zissu I., Zissu II, Darvari, Caturgi, Bucurescu, Livianu, Ionescu Siseşti, Niculescu Duvăz.

Arbitru: Vizanti.

P. T. T. — STADIUL ROMAN — (PROMOŢIE) 26—3 (13—3)

P. T. T.: Benţe, Canarache, Davidescu, Georgescu C., Domnescu, Tănăsescu, Oprescu, Manoliu, Epure, Anastasiad, Dumitrescu, Rădoi, Florea, Constantinescu, Cumpăneanu.

STADIUL ROMAN: Dumitrescu V., Munteanu, Vogel, Thal, Botez, Georgescu, Fl. Brănişteanu I şi II, Dinu M., Popescu Eugen, Heskia, Şaimovici.

S'au remarcat: Anastasiade, Mişu Constantinescu, Munteanu şi Sile Dumitrescu.

Arbitru: N. Albescu.

P. T. T. — T. C. R. (CATEGORIA II-a) 13—0

P. T. T.: Stănescu, Georgescu, Cursaru, Zamfir, Zissu, Ionescu, Nully, Ionescu, Georgescu, Badiu, Păcuraru, Ionescu.

T. C. R.: Macovei, Hamet, Filiti, Voiculescu, Roseti, Cameniţă, Schaler, Ionescu Siseşti, Hendau.

Arbitru: Vizanti.

AVNTUL SPORTIV — STADIUL ROMAN (CATEGORIA II-a) 6—5

AVANTUL SPORTIV: Ciupea C., Lăpuşneanu C., Tudor O., Andronescu D., Leonordici, Pârvulescu, Felman, Ciupea, Pântea, Micu M., Ştefănescu Gh., Constantinescu Gh., Ionescu I., Ionescu Gr., Felman II.

STADIU ROMAN: Şt. Mateescu, Oprescu, Gabay, Ionescu H., Varbiu, Andronache, Beldea, Nelg Coman, Dumitrescu Gh., Danciu, Filipi, Scheană, Ionescu, Hulubeanu, Blumer Jean.

Arbitru: Dan Ştefănescu.

ARSENAL—VIFORUL DACIA (CATEGORIA II-a) 14—0

ARSENAL: Totan, Stoieluţescu, Bolan, Chiţescu, Ardeleanu, Subt. Nastase, Pădunaru, Lepădatu, Belu, Albu, T., D. Alecu, Ivănescu C., Anastase S. C.

VIFORUL DACIA: Jianu, Nicolau, Popazian, Popescu C., Scopilide, Coşnea, V. Gimbăşeanu, Niculae, Marinescu, Predescu, Nicolau IV, Dinu Ioan, Dumitrescu, Florescu.

Arbitru: Ocheşanu.

SPORTUL STUDENŢESC — R. C. B. (CATEGORIA II-a) 24—0 (11—0)

SPORTUL STUDENŢESC: T. Kereasky, Constantinescu II, Ropală, Macarovici, Kanţ D., Iovănescu, I. Popovici, Mănciulescu, Botanţian, Ivănescu, Sary, Nedelceanu, Truia, Constantinescu I, Benuciu.

R. C. B.: Tranulis, Otetelişanu, Antonescu, Victor, Mănciulescu, Buteanu, Papagalaiu, A. Dumitriu, Septilici, Horentz, Niculescu, Tomescu.

Au marcat: Dan Iovănescu, Ropală, Constantinescu, Benuciu.

Arbitru: Tache Dimitrievici.

STADIUL ROMAN—AVANTUL SPORTIV (CATEGORIA III) FORFAIT

STADIUL ROMAN: C. Pandele, Ionescu I., V. Oprescu, Roşioru, Dincă, Bădiţoiu Dăbuleanu, Munteanu, Meca, Beldea, Cozan I şi II, Barbu, G. Ionescu, Zaharia.

Arbitru: Prohasca.

VIFORUL DACIA—ARSENAL (CATEGORIA III-a) 19—3

VIFORUL DACIA: Mişu, Tase, Sterian, Dumitrescu M., Bucroider, Nicolau II, Naum, Vasilescu, Roşianu, Tileagă, Chioveanu, Niculescu, Mielu şi Matei.

ARSENAL: Munteanu, Vădănescu, Chiagu, Albu, Mendea I., Neagu R., Sandu Gh., Pileandră, Berechet, Roman, Popescu A., Şerbu, Keueş Gh.

Arbitru: Penescu.

P. T. T. — T. C. R. (CATEGORIA III-a) FORFAIT

P. T. T.: Zaitz, Clinciu, Tănase, Vlad, Avramescu, Clucinsky, Albeşteanu, Bozaş, Leonte, Bozaş II, Tănăsescu, Marinescu, Popescu, Neacşu.

Arbitru: I. Georgescu.

GREUTAŢI ŞI HALTERE

Un sport părăsit

Iată o rubrică despre care nu s'a mai pomenit de mult timp, nimic.

Ultima olimpiadă a adus Franţei nu mai puţin de 3 titluri olimpice — restul împărţindu-se între celelalte state. La noi acest sport este lăsat într'o părăsire aproape completă. Acei ce-l mai practică astăzi sunt nişte adevăraţi eroi.

Halterofilii noştri îşi reamintesc desigur cu mult drag de performanţele unui Niţescu (astăzi locotenent), Roman Rabaşi, fraţii Ciocanelii, Constantinescu, Kirtop, Cataramă, etc. etc. Sportul acesta atât de bărbătesc este pe punctul de a înceta să mai existe — întru cât nimeni nu îndrăzneşte să-l ridice şi să-l difuzeze în rândurile masselor sportive.

Ridicarea greutăţilor este unul din cele mai vechi şi mai olimpice sporturi. Cel mai bun exemplu îl avem dela ultima olimpiadă unde a obţinut succese ce au dat multora de gândit. Puţini ştiu că la noi în ţară se găsesc atleţi cari dacă ar fi concurat la olimpiada din acest an s'ar fi clasat în locul 3 sau 4 numai la 15 kgr. de învingătorul olimpic.

Roman Rabaşi de pildă este unul dintre aceştia. Cele trei faimoase ridicări — developat, «smuls» şi «aruncat» cu 1 braţ sau cu ambele braţe, au darul să emoţioneze pe spectatori. Acum câţiva ani am asistat la Paris şi Buda-Pesta la asemenea concursuri — şi mărturisesc că am fost câştigat de acest sport.

Am practicat acest sport acum 10 sau 12 ani în sala Tirul — unde sunt convins că s'ar putea face lucruri foarte frumoase dacă cineva s'ar ocupa serios.

In Franţa există o Federaţie de greutăţi şi haltere (care nu suferă comparaţie cu nici una dela noi) care organizează concursuri publice, campionate, matchuri regionale şi internaţionale. Lucrul acesta s'ar putea face şi la noi — pentru a ridica «greutăţile şi haltarele», acolo unde merită.

Toată lumea dela noi însă confundă acest sport cu stupidele exhibiţiuni de prin circurile ambulante. Ori, adevărul este altul!

Se va găsi oare cineva care să se ocupe de acest lucru?

Formidabila performanţă a uniu halterofil egiptean

Uşcurul Amvar Ahmed, care s'a distins odinioară în categ. pană, a bătut propriul său record mondial la ridicarea cu ambele mâini şi care era de 137 kilograme, pare inegalabilă.

MOTOCICLISM

Românii stabilesc performanţe admirabile la Sofia

Nicolae Ionescu-Cristea învingător

CONTINUARE DIN PAG. I-a

GHEORGHE LEU

A fost însă o adevărată revelaţie. Deşi nu beneficia de o maşină suficient de bine adequată curselor pe pistă, el a reuşit o ispravă care îl ridică mult în stima noastră şi considerăm performanţa stabilită la Sofia, drept cea mai bună din scurta dar laborioasa lui activitate. Mărturisim sincer că nu ne aşteptam să auzim lucruri atât de frumoase despre Gheorghe Leu şi ne bucură faptul că am fost înşelaţi în aşteptări. In numărul precedent al ziarului nostru am scris că nu vedem nici o şansă acestui alergător şi, contrar prevederilor noastre, Gheorghe Leu a apărat culorile româneşti cu o tenacitate care îi face cinste.

IONESCU CRISTEA

CURSA ROMANA-AUSTRIACA

A doua întrecere internaţională a zilei a opus austriacului Leopold Killmeyer, pe cei doi alergători români. Cum era şi de aşteptat, victoria a revenit austriacului, nu însă cu uşurinţa cu care a triumfat la noi. Nicolae Ionescu-Cristea i-a opus o rezistenţă cum nu se poate mai dârză, clasându-se al doilea la o diferenţă minimă. Cronometrul a înregistrat, între primul şi al doilea sosit, o diferenţă de 2/5 din secundă. Gheorghe Leu s'a clasat al treilea.

După cursă, Killmeyer declarând că este în măsură să dispună de Cristea cu o distanţă infinit mai mare şi atunci s'a aranjat imediat, o nouă întrecere pe 2 tururi. Şi de rândul acesta, Killmeyer a câştigat cu acelaş infim avantaj.

Condiţiunile vitrege în cari românii au concurat alături de austriac, ne îndreptăţesc să credem că Nicolae Ionescu-Cristea ar fi putut realiza surpriza unei victorii asupra lui Leopold Killmeyer. Obosit după alergarea cu bulgarii, Ionescu-Cristea nu a mai putut arăta cea mai bună valoare a lui, dar nu a cedat decât dupăce făcuse imposibilul, pentru a câştiga. Dacă învingătorul cursei româno-bulgare nu s'ar fi resimţit depe urma eforturilor depuse în cursa câştigată, nu ar fi fost exclus să termine printr'o a doua victorie. Intervalul ce l-a despărţit de învingătorul său este atât de infim încât, în condiţiuni egale, el ar fi putut să se inverseze.

ASTAZI INTRECEREA AUSTRO-BULGARO-ROMANA

Astăzi fiind sărbătoare naţională bulgară, va avea loc pe velodromul din Sofia, o nouă cursă motociclistă internaţională, care va pune în linie pe reprezentanţii Austriei, Bulgariei şi României.

Bulgarii văd în Nicolae Ionescu-Cristea pe învingătorul probabil al întrecerei.

Un nou club în Capitală

In vară a luat fiinţă, o nouă societate motociclistă «Moto Racing Club Bucureşti» ai cărui fundatori sunt câţiva oameni din vechia gardă a alergătorilor de valoare, în frunte cu d. colonel Teodor Săulescu care a primit calitatea de preşedinte al grupării.

Noua formaţie motociclistă a căpătat de curând caracterul de persoană juridică şi îşi va începe activitatea în primăvara viitoare dând cuvenita atenţie curselor pe şosea. Conducătorii au deasemenea în proect organizarea unei piste pentru cursele pe cenuşă.

In nici un caz ei însă nu tind să-şi reducă activitatea numai la întreceri pe velodrom.

Un alt scop urmărit de noua formaţie, este înfiinţarea Federaţiei de specialitate, for atât de necesar astăzi când, cealaltă grupare de specialitate încearcă să exercite o autoritate absolută asupra tot ce este motociclist în ţara românească.

Deocamdată, Moto Racing Club se mulţumeşte numai cu organizarea unor excursiuni al căror scop este de a strânge relaţiunile amicale dintre componenţii societăţii.

Până acum a avut loc o plimbare de agrement la Snagov. Au participat o sumedenie de motociclişti şi automobilişti, s'a petrecut într'o atmosferă de caldă prietenie şi către seară, excursioniştii au revenit în grup la Bucureşti.

5)

Inaintaşii sportului român

D. DUMITRESCU: PRIMUL CICLIST ROMAN

— Acum 42 ani —

Ajuns în posesia obiectului care formase ani de-arândul singurul său vis, Dumitrică nu-şi mai găsea astâmpăr. Uitase economiile la cari se supusese ca să încropească cei 1000 de lei, preţul biciclului.

Toate acestea trecuseră. Nu-l mai interesa acum decât că avea biciclu, că putea să-l privească, să-l mângâe şi să-l îngrijească.

In timpul serviciului, absorbit de îndeletnicirile cu cari patronul nu-l slăbea o singură clipă, găsea totuşi din când în când un moment liber. Se repezea atunci în camera lui din mansardă, şi acolo, între patru ziduri îşi privea din nou vehiculul, îl ştergea de praf sau dădea cu el o raită până în colţul străzii, sbughind-o apoi din nou la lucru.

Duminecă era în al noulea cer. Işi punea nişte pantaloni de sport, un gheroc pe talie şi o caschetă. Eşea din curte încet, escortat de toţi copiii din mahala, îşi făcea loc anevoe printre ei şi se îndrepta spre Şosea. Şi nu se mai întorcea decât seara târziu.

Mai târziu şi-a găsit un post în magazinul «Universel», situat pe locul unde se află astăzi grădina Colos. Aici era mai liber.

Şi bine înţeles că libertatea aceasta şi-o petrecea numai în tovărăşiă biciclului. Lua masa la prânz şi seara la periferie. Periferia nu era atunci însă la cel puţin o oră de drum cu tramvaiul, ca astăzi. Câteva colţuri de stradă, şi atât. Circulaţia era foarte redusă. Automobilele nu apăruseră. Şi singurele vehicule cari încurcau atribuţiile agenţilor pentru cari expresia «sens unic» nu fusese încă importată, erau şaretele şi tramvaele cu cai sau cu imperială.

Emil Gaic, posesorul primului biciclu nu se mai simţea atras de ciclism.

Aruncase cele două roţi într'un fund de magazie şi pusese punct unei pasiuni care îl stăpânise cu destulă intensitate.

In locul lui au apărut însă alţi patru: Schilo, Ohaim, Antonescu şi Velescu pe care Dumitrică îl cunoscuse în sala societăţii «Tirul», pe care o vizita foarte des.

Salturile la trapez au început astfel să-l intereseze din nou, şi în scurt timp deveni iar gimnasticul de altă dată.

Răposatul Moceanu preda atunci cursuri de dansuri naţionale şi îşi pregătea elevii în vederea expoziţiei dela Paris, din 1899. Dumitrică trebuia să concureze şi el. N'a reuşit însă să obţină concediu, şi a rămas astfel în ţară cu regretul de a nu fi plecat şi cu cele două divertismente între cari îşi împărţea timpul: biciclul şi trapezul. La trapez ajunsese să lucreze cu o precizie admirabilă. Executa toată gama de salturi, făcea pe «omul zburător» şi fără să ţină seamă de primejdia pe care o prezentau salturile fără plasă, într'o zi îşi luă inima în dinţi şi încercă «trapez a la Washinghton», ceiace în termeni mai puţini tehnici însemnează o serie de echilibruri în plin balans.

Mulţi ani mai târziu, specialitatea aceasta i-a permis să scoată dintr'o mare încurcătură pe directorul unui circ.

Se anunţase cu litere de o şchioapă că «Marele circ regal românoamerican» va da o «reprezentaţie de gală». Printre numerile de atracţie figura şi trapezul a la Washington. In seara reprezentaţiei însă, artistul care era numărul de rezistenţă al programului, s'a îmbolnăvit.

— Ce facem? se agită directorul.

Dela galerie, un «huo» a deslănţuit o avalanşe întreagă de huidueli. Se auzea din când în când: EXCROCERIE!.. BANII INAPOI!.. Şi apoi, arena se ghemuia din nou peste vacarmul pe care nimic nu-l mai putea stăpâni

— «Huooo! Excrocherie! Huooo!»

Dumitrică a salvat însă situaţia. A trebuit să satisfacă mai întâi neîncrederea directorului executând câteva salturi în cabină. S'a îmbrăcat apoi cu costumul artistului şi a intrat în arenă, procedat de speakerul care-l anunţă:

— «Onorat public. Direcţiunea a reuşit să angajeze în ultimul moment, cu mari sacrificii....»

După prima piruetă, publicul era cucerit.

PRIMELE EXPEDIŢII

In 1888 Bucureştiul nu avea decât cinci sau şase ciclişti.

Cu excepţia lui Dumitrică, ceilalţi erau văzuţi foarte rar şi numai Dumineca. Funcţionarul magazinului Universel apărea în schimb în fiecare zi în oraş. Ba, pentru a se putea plimba cât mai mult, acceptase şi slujba de curier al magazinului.

Un an mai târziu a avut ocazie să facă prima excursie.

(Va urma)